

DOI 10.31651/2524-2660-2021-2-200-205

ORCID 0000-0001-5702-6840

КЛЮЧКА Світлана Іванівна

кандидатка педагогічних наук, доцентка кафедри загальної екології, педагогіки та психології,
Черкаський державний технологічний університет
e-mail: svitkl.76@gmail.com

ORCID 0000-0003-0377-5111

СТАРОВОЙТЕНКО Наталія Василівна

кандидатка педагогічних наук, доцентка кафедри загальної екології, педагогіки та психології,
Черкаський державний технологічний університет
e-mail: n.starov58@gmail.com

ORCID 0000-0002-0664-8508

ЧЕМЕРИС Інгріда Альгімантівна

кандидатка біологічних наук, доцентка, кафедри загальної екології, педагогіки та психології,
Черкаський державний технологічний університет
e-mail: ichemerys@ukr.net

УДК 378.091.214.18-027.556:630]:001.891(045)

СТУДЕНТСЬКИЙ НАУКОВИЙ ГУРТОК ЯК ПЕРЕДУМОВА РОЗКРИТТЯ НАУКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДИХ ФАХІВЦІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ЛІСОВЕ ГОСПОДАРСТВО»

Однією з провідних форм навчально-виховного процесу в університеті виступає гурткова робота, яка стимулює розвиток науково-практичних навичок, що, в свою чергу, підвищує якість підготовки та виховання фахівців в сфері лісівничої справи, які б могли, відповідно до конкретної ситуації, креативно застосувати свої здібності в практичній діяльності для досягнення поставленої мети. Під час гурткової роботи в студентів є можливість закріпити на практиці методи вивчення складу та структури фітоценозів, вміння користуватись шкалами для визначення рясності виду, володіння методиками флористичного аналізу видового складу фітоценозу, визначення рясності за О. Друде, комбінованого балу Ж. Браун-Бланке, життєвості, життєвої форми, трапляння, постійності видів у фітоценозах. Науково-дослідницька діяльність студентів виступає невід'ємним інтегрованим компонентом підготовки кваліфікованих фахівців, які здатні самостійно вирішувати професійні та наукові завдання проблемного характеру.

Ключові слова: гурткова робота; науково-практичні навички; креативність; структура фітоценозів; флористичний аналіз; видовий склад фітоценозу; визначення рясності за О. Друде; комбінований бал Ж. Браун-Бланке.

Постановка проблеми. В часи гострої необхідності розв'язання глобальних проблем людства студентська молодь під час освітньої діяльності повинна отримати належну фахову підготовку. Це спонукає заклади вищої освіти до створення нової моделі навчально-виховного процесу, яка уможливає формування компетентного спеціаліста засобами науково-практичної діяльності. В останнє десятиліття загострилась необхідність реалізації компетентнісного підходу до освітнього процесу (Н. Бібік, С. Гончаренко, І. Зимняя, Т. Іванова, Н. Кузьміна, О. Мороз, О. Овчарук, О. Пометун, О. Савченко, С. Сисоєва, А. Хуторський та ін.) [1–3].

Науково-практична діяльність здобувачів вищої освіти є провідним засобом підвищення якості підготовки та виховання фахівців в сфері лісівничої справи, які б могли, відповідно до конкретної ситуації, креативно застосувати свої здібності в практичній діяльності для досягнення науково-технічного і культурного прогресу. Заохочення до гурткової роботи здобувачів закладає підвалини до використання їх творчого потенціалу в сфері розв'язання

актуальних завдань науково-дослідної роботи. Таким чином, як констатує Н. Дяченко, науковий гурток це форма організації студентів, які залучаються до науково-дослідної роботи з метою формування науково-дослідницьких компетентностей. Важливою складовою в організації наукового гуртка є виокремлення основних принципів його роботи це – добровільності, самостійності, зацікавленості, доцільності, науковості та ін. [4].

Першочерговими завданнями такої роботи для здобувачів вищої освіти є: опанування науковим методом дослідження, поглиблене і творче освоєння програмного матеріалу; навчання методологічних засад і засобів самостійного розв'язання наукової проблематики; виховання навичок співпраці в наукових колективах, отримання відомостей з методами і прийомами організації науково-дослідної роботи. Пошуково-експериментальна робота для студентів є доповненням і розширення освітнього процесу та проводиться і влаштовується безпосередньо на кафедрі університету.

Мета статті. Розглянути та обґрунтувати методологічні аспекти гурткової роботи здобувачів вищої освіти як передумову формування їх пошукової діяльності та розкриття наукового потенціалу в процесі фахової підготовки.

Виклад основного матеріалу. Науково-дослідницька робота розподіляється на науково-дослідну роботу, що є обов'язковим компонентом навчальних планів й реалізується в навчально-виховному процесі, й роботу, яка проводиться у поза навчальний час й зміщує акцент на власний інтерес здобувача до наукового пошуку й розв'язання проблемних завдань.

В працях Н. Дяченко зазначається, що науковий гурток це форма організації студентів, які залучаються до науково-дослідної роботи з метою формування науково-дослідницьких компетентностей. Важливою складовою в організації наукового гуртка є виокремлення основних принципів його роботи це – добровільності, самостійності, зацікавленості, доцільності, науковості [4]. Ряд науковців акцентують увагу на певні види організації дослідницької роботи, поміж них виділяють М. Фіцулу, В. Шульгіну та Б. Шумко. Разом з тим частина науковців Національної академії наук України, зокрема Н. Дівінська, Ю. Скиба, Н. Тігаренко, Г. Чорнойван, О. Ярошенко доводять, що є необхідність в модернізації форм і способів організації пошукової діяльності здобувачів вищої освіти та розширенні векторності спільної наукової роботи викладачів та студентів під час освітнього

процесу [4–13]. Поміж усіх форм організації зазначеної діяльності, варто виокремити науковий студентський гурток.

Науково-дослідна робота студентів, що включається в навчальний процес, передбачає: виконання завдань, курсових і дипломних робіт, що містять елементи дослідницької роботи; така робота передбачає вивчення, організацію й виконання науково-пошукових досліджень, чітке планування й послідовну організацію експерименту, узагальнення, систематизацію та статистичну обробку отриманих наукових результатів, і, як підсумок, підведення резюме та практичних рекомендацій за результатами проведеної роботи. Студенти, які беруть участь в науково-дослідній роботі, виконують елементи самостійної науково-пошукової діяльності в галузевих науках. Як підсумок такої роботи здобувачем завершується обов'язковим поданням звіту, повідомленням на засіданні кафедри або на науковій конференції, чи чергового засідання гуртка.

Науково-дослідницька діяльність здобувачів вищої освіти є обов'язковою складовою частиною навчання у підготовці висококваліфікованих й компетентних фахівців, які здатні самостійно вирішувати професійні, наукові і технічні завдання. Зазначена форма роботи сприяє формуванню готовності майбутніх фахівців до творчого впровадження отриманих в університеті знань, умінь і навичок, забезпечує оволодіння методологією наукового пошуку, виховує дослідницький досвід.

Пріоритетним завданням організації і розвитку пошукової діяльності студентів є підвищення рівня наукової підготовки фахівців з вищою професійною освітою, а також виявлення талановитої молоді для забезпечення резерву науково-педагогічних працівників університету.

Основні напрямки науково-дослідницької діяльності студентів передбачають: виявлення поміж числа студентів найбільш обдарованих, у яких прослідковується виражена мотивація до наукового пошуку; забезпечення сприятливого середовища для розвитку і впровадження різноманітних форм наукової творчості молоді, що ґрунтуються на вітчизняному та зарубіжному досвіді та результатах науково-методичних розробок; сприяння всебічному розвитку особистості студента, формуванню навичок самостійної роботи і роботи в творчих колективах, оволодіння методологією наукових досліджень; реалізації можливості участі студентів у проведенні прикладних, фундаментальних, пошукових та методичних наукових дослідженнях за пріоритетними напрямками в різних галузях

науки і техніки; реалізацію комплексного підходу науково-практичних потенціалів викладачів і студентів, скеровану на вирішення науково-практичних проблем в різних галузях науки; проведення заходів різного рівня для молодих дослідників на базі закладку вищої освіти.

В університеті реалізуються різні форми науково-дослідної роботи, зокрема, студентські наукові гуртки. В Черкаському державному технологічному університеті значна увага приділяється розвитку наукових творчих здібностей та практичних навичок особистості, яка в майбутньому зможе легко реалізувати здобуті знання в конкретних професійних задачах лісівничої справи, зокрема засобами гурткової науково-практичної діяльності з геоботанічних досліджень. Пріоритетними завданнями науково-дослідної роботи студентів є: здобуття навиків методології наукового пізнання, більш ширше й творче освоєння необхідного навчального матеріалу; дотримання принципів зв'язку теорії з життям та опанування засобами самостійного вирішення наукових завдань; закладання основ навичок командної роботи, зокрема, в наукових колективах, ознайомлення з методами і прийомами організації науково-дослідної роботи. Звідси, мета гурткової роботи, враховуючи специфіку лісівничої справи та стан природних екосистем, передбачає оволодіння студентами спеціальності «Лісове господарство» методами вивчення складу та структури фітоценозів, вміння користуватись шкалами для визначення рясності виду, володіння методиками флористичного аналізу видового складу фітоценозу, визначення рясності за О. Друде, комбінованого балу Ж. Браун-Бланке, життєвості, життєвої форми, трапляння, постійності видів у фітоценозах. Особливо яскраво це можна спостерігати на невеликих рівнинних просторах, зокрема на території лісництв. Кожному типу лісу властивий певний набір лісових рослин, який відповідає тим чи іншим природним умовам. Звідси, у складі лісу можна знайти тих представників флори і фауни, які пристосовані, крім сумісного існування, до певних ґрунтово-кліматичних факторів. В межах України надзвичайно поширеними є хвойні ліси, які займають другу позицію після листяних лісів. Особливої уваги на території України заслуговують соснові ліси – угруповання звичайнососнових, кримськососнових, кохососнових, пічундськососнових та європейськокедрових лісів. Найбільш поширеними є угруповання звичайнососнових лісів, які відзначаються низкою особливостей: основним лісотвірним видом є сосна звичайна; її лісові угруповання ха-

ктеризуються високою пластичністю та едифікаторною адаптивністю; широкий ареал едифікатора зумовили його кліматичну, орографічну й едафічну неоднорідність; спостерігається значна синтаксономічна різноманітність.

Для проведення досліджень, які включали флористичні описи, насамперед, необхідно правильно підібрати та визначити мінімальні площі дослідних ділянок для здійснення опису, фіксації повного видового складу фітоценозу з урахуванням сезонних явищ. Також, необхідно визначити застосування відповідних шкал для здійснення кількісних та якісних характеристик видів, діагностика таблиць. У соснових фітоценозах видовий склад ми констатували здійснюючи два описи, в різний вегетаційний період з інтервалом в один місяць – у момент появи найбільшої кількості видів. А саме – це середина травня та друга половина червня.

Як констатував Ф. Фукарек, мінімальна площа, на якій проявляються характерні для фітоценозу ценотичні взаємозв'язки, для лісового типу рослинності складає 500–2500 м² – ліси, деревний та кущовий яруси, 100–400 м² – трав'яні яруси, 1–4 м² – ярус мохів, 0,1–1 м² – угруповання лишайників [14]. Для вивчення необхідних параметрів соснових лісів дослідні ділянки фіксувались розміром 50х50 м, в межах яких закладалися дослідні площі розміром 2х2 м, для дослідження трав'яної рослинності.

Для опису ярусності фітоценозу використано систему позначок: деревний ярус – А, чагарниковий – В, трав'яний – С, мохово-лишайниковий – D. Виділяли також під'яруси: А1, С1.

У фітоценотичних описах для кожного виду наводили його кількісні (відсоток покриття, рясність, частота трапляння, постійність) та якісні характеристики (життєва форма, товариськість, феностан, життєвість). Кількісні характеристики видів у фітоценозі виражали 7-ступеневою комбінованою шкалою Ж. Браун-Бланке, яка водночас відображає рясність та відсоток вкриття виду на ділянці: 5 – кількість особин довільна, вкриття > 75% поверхні ділянки опису; 4 – кількість особин довільна, вкриття 50-75%; 3 – кількість особин довільна, вкриття 25-50%; 2 – кількість особин велика, вкриття 5-25%; 1 – кількість представників виду велика (від 5 до 50), площа покриття біля 5%; + – кількість особин мала (від 2 до 5), вкриття < 5%; r – одинична особина. Така шкала ступенями 5, 4, 3 і 2 краще характеризує процент вкриття виду, а ступенями 1, +, r – кількість особин. Вона дуже зручна для застосування у при-

роді, на відміну від десятиступеневої, яку застосовували раніше [14; 15].

Для визначення рясності користувались шкалою О. Друде: soc (sociales) – (рясно) вид суцільно вкриває площу надземними органами; sor3 (corpiosae) – (розсіяно) надземні частини вкривають від 1/2 до 3/4 площі; sor2 – вегетативна частини фітоценозів вкривають від 1/4 до 1/2 площі; sor1 – (зрідка) вегетативна частини фітоценозів розміщена від 1/20 до 1/4 площі; sp (sparsae) – (рідко) вегетативні частини рослин вкривають менше 1/20 площі; sol (solitariae) – (поодинокі) трапляються поодинокі рослини; un (unicum) – одна або дві особини на ділянці фітоценозу. Взяті шкали ідентичні шкалі рясності за Г.Висоцьким, у первинних описах ми використовували обидві із співставленням позначок: 5 – суцільне вкриття даного виду; 4 – вид панує над іншими і займає > 50% площі; 3 – рясне поширення виду, вкриває 5 – 20% площі; 2 – помірне поширення виду, вкриває 5 – 20% площі; 1 – слабок поширення виду, вкриває < 5% площі; р – розсіяні особини; n – поодинокі особини [14; 15].

Феностан покритонасінних рослин визначали за шкалою В. Альохіна [14; 15], для спорових її трохи коригували: — – вегетація до цвітіння; ^ – бутонізація;) – розцвітання; O – масове цвітіння; (– відцвітання; + – рослина відцвіла, плоди не дозріли; # – плоди та насінини опадають; ~ – вегетація після плодоношення.

Життєвість, яка відображає рівень пристосування рослини до зовнішніх факторів і є мірою її зони комфорту, визначали за 4-ступеневою шкалою: 1 – рослина проходить повний життєвий цикл; 2 – рослина проживає частину своєї онтогенетичної програми, але має досить потужну систему рослинних органів; 3 – рослина існує частину життєвого циклу, наявні мало пристосовані вегетативні органи; 4 – рослина гине після проростання [14; 15].

Трапляння вираховували як відсоток або абсолютну кількість фітоценозів, які включають певний вид.

Постійність за А. Скамоні (частота трапляння виду в межах певного синтаксону), визначали як відсоток фітоценозів, у яких виступає вид [14; 15]. Цей показник визначається за 5-ступеневою шкалою класів:

- I – < 10% фітоценозів містять вид;
- II – 10–30% фітоценозів містять вид;
- III – 30–50% фітоценозів містять вид;
- IV – 50–60% фітоценозів містять вид;
- V – > 60% фітоценозів містять вид.

Для виявлення взаємозв'язків та подібності між описами ми використовували коефіцієнт подібності Жаккара [14; 15]:

$$K_1 = \frac{c}{a+b-c}$$

де a – кількість видів в першому описі;

b – кількість видів в другому описі;

c – кількість спільних видів у двох описах.

Отримати такі навички студенти зможуть, відвідуючи геоботанічний гурток. Разом з тим, на занятті у майбутні молодих фахівців є можливість повправлятися в навичках висівання та пророщування насінневого матеріалу, з чим студенти досить гарно справляються. Студенти отримують інструкції та пояснення до їхніх подальших науково-дослідних завдань на пробних ділянках у відповідних деревостанах, де їм потрібно буде провести самостійне дослідження згідно з методикою. Науково-дослідницька робота студентів завершується обов'язковим поданням звіту, повідомленням на засіданні гуртка або на науковій конференції. Основною метою організації і розвитку науково-дослідницької діяльності студентів є підвищення рівня наукової підготовки фахівців з вищою освітою.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Таким чином, геоботанічний напрям має інтегрований характер й може виступати підґрунтям для розв'язання багатьох прикладних задач в сфері природо-користування. Науково-дослідницька діяльність студентів виступає обов'язковою умовою освітнього процесу, невід'ємним інтегрованим компонентом підготовки кваліфікованих фахівців, які здатні самостійно, без стороннього втручання, вирішувати професійні та наукові завдання проблемного характеру. Становлення всебічно розвиненої фахової особистості, задіяної в лісівничій справі, вимагає інтегрованої підготовки, що забезпечується циклом природничих дисциплін та науково-практичною діяльністю. Як результат сформованості професійних навичок, виступає діяльність дослідницького характеру, коли відбувається перехід від знань, умінь, навичок до практичної їх реалізації. Згаданий напрям роботи сприяє формуванню готовності майбутніх фахівців до творчої реалізації отриманих в університеті знань, умінь і навичок, забезпечує оволодіння методологією наукового пошуку, дослідний досвід. Організація науково-дослідницької діяльності студентів є своєрідним продовженням і поглибленням навчально-виховного процесу і проводиться безпосередньо на кафедрах, в гуртках, проблемних і дослідницьких групах. Під гуртковою роботою здобувачів технологічного університету ми розуміємо спільну діяльність викладачів та студентів, які свої набуті знання, вміння, навички, пронизані сукупністю

ціннісних та мотиваційних рис, трансформують в здатність до розкриття та пошуку проблем природничого характеру. Поміж важливих інструментів формування фахової підготовки працівників лісівничої галузі виділяють гурткову роботу науково-дослідного характеру.

Список бібліографічних посилань

1. Пометун О.І. Дискусія українських педагогів навколо питань запровадження компетентнісного підходу в українській освіті. *Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи*. За заг. ред. О. В. Овчарук. Київ: К.І.С., 2004. 122 с. (бібліотека з освітньої політики).
2. Совгіра С.В. Теоретико-методичні основи формування екологічного світогляду майбутніх учителів у вищих педагогічних навчальних закладах: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Умань, 2009. 571 с.
3. Плахотнік О.В. Аксиологічні засади екологічної взаємодії суспільства і природи. *Педагогіка вищої школи: методологія, теорія, технології: теоретичний та науково-методичний часопис*, 2010. Т. 2. Вип. 3(38). С. 103–110.
4. Дяченко Н. Розв'язування педагогічних задач у професійній діяльності викладача педагогіки. URL: <https://nadiadyachenko.wordpress.com/2016/05/08>.
5. Аналітичні матеріали за результатами вивчення практичного стану реалізації науково-дослідницької діяльності суб'єктів освітнього процесу в університеті: Рукопис. Київ, Інститут вищої освіти НАПН України, 2015. С. 15.
6. Дівінська Н.О. Педагогічна майстерність викладача як умова ефективної реалізації викладання в університеті на основі досліджень. *Вища освіта України: теоретичний та науково-методичний часопис*, 2015. №3. (Дод. 1: Інтеграція вищої освіти і науки). С. 74–78.
7. Про вищу освіту: Закон України від 1 липня 2014 року № 1556-VII. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/page>.
8. Зубченко Л. Студентський науковий гурток – середовище креативної діяльності. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*, 2013. №8. С. 51–56.
9. Тітаренко Н.Ю. Педагогічні умови формування дослідницької компетентності студентів. *Вища освіта України: теоретичний та науково-методичний часопис*, 2015. №3 (Дод. 1: Інтеграція вищої освіти і науки). С. 243–247.
10. Фіцула М.М. Педагогіка: навч. посіб. Київ: Академвидав, 2009. 352 с.
11. Чорнойван Г.П. Кар'єра дослідника в системі вищої освіти України: проблеми та перспективи. *Вища освіта України: теоретичний та науково-методичний часопис*, 2015. № 2 (Дод. 1: Наука і вища освіта). С. 84–88.
12. Шумко Б.І., Шульгіна В.В., Федонюк Л.Я. Студентський науковий гурток як шлях підвищення рівня знань за кредитно-модульною системою. *Медицина освіти*, 2013. № 1. С. 81–83.
13. Ярошенко О.Г., Скиба Ю.А. Індивідуальні науково-дослідні завдання як один із засобів організації навчання через дослідження у вищих навчальних закладах України. *Імідж сучасного педагога*, 2015. №5(154). С. 149–153.
14. Сорока М.І. Класифікація рослинності: основні підходи та перспективи розвитку. *Український ліс*, 2016. Вип. 1. С. 12–28. URL: <http://geobot.org.ua/files/publication>
15. Фукарек Ф., Хемпель В., Хюбель Г., Шустер Р. & Сукков М. (1982). Растительный мир Земли. Пер. и предисл. А.Н. Сладкова. Москва: Мир, 1982. Том 2. 184 с.

References

1. Pometun, O.I. (2004). Discussion of Ukrainian teachers around the implementation of the competence approach in Ukrainian education. *Competence approach in modern education: world experience and Ukrainian prospects*. In O.V. Ovcharuk (Ed.). Kyiv: K.I.C. 122 p. (a library of educational policy) [in Ukr.].
2. Sovgira, S.V. (2009) *Theoretical and methodological foundations of the formation of the ecological worldview of future teachers in higher pedagogical educational institutions*. Theses of Dissertation Doctor of Pedagogy. Uman. 571 p. [in Ukr.].
3. Plakhotnik, O.V. (2010). Axiological principles of ecological interaction of society and nature. *Pedagogy of higher school: methodology, theory, technology: theoretical and scientific-methodical magazine*, 2, 3(38): 103–110 [in Ukr.].
4. Dyachenko, N. (2016). Solving pedagogical problems in the professional activity of a teacher of pedagogy. Retrieved from <https://nadiadyachenko.wordpress.com/2016/05/08> [in Ukr.].
5. Analytical materials based on the results of studying the practical state of implementation of research activities of the subjects of the educational process at the university (2015). Manuscript. Kyiv: Institute of Higher Education of the National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine: 15 [in Ukr.].
6. Divinska, N.O. (2015). Pedagogical skills of teacher as a condition of effective implementation of teaching at the university on the basis of research. *Pedagogy of higher school: methodology, theory, technology: theoretical and scientific-methodical magazine*, 3(Addit. 1: Integration of higher education and science): 74–78 [in Ukr.].
7. On higher education: Law of Ukraine of July 1, 2014 № 1556-VII. Retrieved from <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/page> [in Ukr.].
8. Zubchenko, L. (2013). Student scientific club - an environment of creative activity. *Problems of modern teacher training*, 8: 51–56 [in Ukr.].
9. Titarenko, N.Yu. (2015). Pedagogical conditions of formation of research competence of students. *Pedagogy of higher school: methodology, theory, technology: theoretical and scientific-methodical magazine*, 3(Addit. 1: Integration of higher education and science): 243–247 [in Ukr.].
10. Fitsula, M.M. (2009). *Pedagogy: textbook*. Kyiv: Akademvidav. 352 p. [in Ukr.].
11. Chornoivan, G.P. (2015). Career of a researcher in the system of higher education of Ukraine: problems and prospects. *Pedagogy of higher school: methodology, theory, technology: theoretical and scientific-methodical magazine*, 2(Addit. 1: Science and higher education): 84–88. [in Ukr.].
12. Shumko, B.I., Shulgina, V.V., Fedonyuk, L.Ya. (2013). Student scientific club as a way to increase the level of knowledge by the credit-modular system. *Medical education*, 1: 81–83. [in Ukr.].
13. Yaroshenko, O.G., Skyba Yu.A. (2015). Individual research tasks as one of the means of organizing education through research in higher educational institutions of Ukraine. *Image of a modern teacher*, 5(154): 149–153. [in Ukr.].
14. Soroka, M.I. (2016). Vegetation classification: basic approaches and development prospects. *Ukrainian forest*, 1: 12–28. Retrieved from <http://geobot.org.ua/files/publication> [in Ukr.].
15. Fukarek F., Hempel W., Hübel G., Schuster R. & Sukkov M. (1982). The flora of the Earth. Vol. 2. In Sladkov A.N. (Transl). Moscow: Mir. 184 p. [in Rus.].

KLIUCHKA Svitlana,

Ph.D in Pedagogy, associate professor of General Ecology, Pedagogy and Psychology Department,
Cherkassy State Technological University

STAROVOYTENKO Nataliya,

Ph.D in Pedagogy, associate professor of General Ecology, Pedagogy and Psychology Department,
Cherkassy State Technological University

CHEMERYS Ingrida Algimantivna

Ph.D in Biology, associate professor of General Ecology, Pedagogy and Psychology Department,
Cherkassy State Technological University

**STUDENT SCIENTIFIC CLUB AS A PREREQUISITE FOR THE SCIENTIFIC POTENTIAL DISCLOSURE
OF YOUNG PROFESSIONALS OF THE FORESTRY SPECIALTY**

Summary. *Introduction.* The research work of students is a prior factor in ensuring proper training and education of the specialists in the forestry field. The approach reveals the possibility of forming professional and personal qualities necessary for the implementation of practical skills in a particular workplace. The encouragement to work in a group lays the foundations for the students' creative potential in the field of solving up-to-the-minute problems of research work.

The purpose of the article is to analyze the methodological aspects of a group work of university students as a basis for the formation of their research work and the prerequisite for the education of scientific potential during professional training.

Results. Considering the analysis of scientific and pedagogical research, one may state that the concept of "student club" reflects the association of students on a voluntary basis. The essence and content of the paper elucidates the aspects of understanding of main objectives of the stated problem. During the search, students receive instructions and explanations for their further research tasks. At the final stage, the work of students ends with the mandatory submission of a report and an announcement at a meeting of the club or at a scientific conference as well. The main purpose of the organization and development of students' research activities is to increase the level of scientific education of graduated specialists.

Originality. We believe, the student SCIENTIFIC club unites the research activities of the students and teachers of the department, which results in expansion and formation of creative abilities of all participants of the process. The activity successfully develops basic competencies and covers a whole range of interconnected components, terms, factors, and ways that determine the development of a personality. As a result, the student's professional competence in the field of forestry is formed.

Conclusion. Thus, the group work in the field of geobotany is complex; it is a prerequisite for solving applied problems in the field of nature management as well. Students' research activity is a prerequisite for the educational process, an integral part of the training of qualified professionals who are capable of solving professional and scientific problems of a problematic nature independently and without interference. Practical activity of environmental nature is a result of the well-formed scientific and practical work, which covers a transition from knowledge, skills, and abilities to the practical implementation of the tasks.

Keywords: group work; scientific and practical skills; creativity; structure of plant communities; floristic analysis; species composition of a plant community; determination of abundance by Drude; Braun-Blanquet combined score.

Одержано редакцією 24.04.2021
Прийнято до публікації 16.05.2021